

Квартирантка у Н. Вапцаров в София от 1935 до 1939 год. Гимназиална учителка.

Като студентка по педагогия в Софийския университет, живеех под наем, заедно с друга студентка, в апартамента, който Н. Вапцаров бе наел на ул. Върбица, № 4. У тях ме заведе моя приятелка, която беше квартирантка у Вапцарови. Етажът бе тавански. Н. Вапцаров и жена му живееха в стая и кухня: при тях бяха неговия брат Борис и братовчед му Люб. Везев-студенти. В други две стаи живеехме по две студентки. Там живееше още един студент по музика-Александър Околийски. Всички бяхме наематели на Вапцарови, които плащаха, чини ни се, 1200 лева месечно за целия апартамент, а ние-пренаемателите-по 200 лева на човек.

Детето на Вапцарови беше починало, преди да отида да живея у тях. Н. Вапцаров тогава беше машинист и пътуваше с влака до Видин. След туй той служил в общинския екарисад. Връщаше се от работа като черен работник- с черна работка, напукани ръце-цял в масла и черно. Жена му не смогваше да го изтира. Тя беше прекъснала следването си по математика, а по-късно стана чиновничка. Вапцаров вършеше такава работа, защото искаше да слезе до народа и да му служи както може.

Когато се роди престолонаследника княз Симеон и към 9 часа се чука топовните гърмежи, Вапцаров беше в къщи и аз го заприказвах за тия гърмежи. Той каза, че сега гърмят и тържествуват, но чия да бъде за дълго дастливата съдба на това дете.

В къщи той имаше богата библиотeka и през свободното време много четеше. Тогава пишеше стихове, които по-късно влязоха в сборката му "Моторни песни."

От българските писатели много обичаше Яворов. Декламираше негови стихотворения. Яворовата маска бе поставена над леглото му в спалнята. Споменуваше и Маяковски. Дружеше с писатели и художници: Ал. Тендов, Хр. Радевски, Борис Ангелушев, Младен Исаев, Стоян Сотиров, Г. Караславов и Марко Марчевски, които са идвали у тях, или пак се събираха в едно кафене. С тия писатели и хора на изкуството се събираха по празници. Вапцаров беше много стеснителен, когато трябваше да покаже какво върши, но е чел стиховете си пред приятелите си Хр. Радевски, Георги Караславов, Ст. Сотиров и нас-студентите, които сме присъствували там като близки. Чете ни стиховете си за Испания. Ставаха разисквания, при които той е правил поправки, изменения на стиховете си.

В апартамента имаше отделна таванска стая, която беше предназначена за нощни гости. Идваха нощем непознати нам лица, които сигурно са били търсени от полицията. Дом се позвънеше, никой ставаше, отваряше и непознатият влизаше в стаята, където спеше до към три-четири часа